

ACȚIUNE ROȘIE

Organ al comitetelor orășenești și raional P. M. R. Arad și al sfaturilor populare orășenești și raional

Arad, anul XVI nr. 4493 |

4 pag. 20 bani

Duminică, 26 ianuarie 1959.

IERI A PLECAT SPRE MOSCOVA

Delegația Partidului Muncitoresc Român la cel de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S.

La 24 ianuarie a părăsit Capitala, îndreptindu-se spre Moscova, delegația Partidului Muncitoresc Român care va participa la lucrările celor de-al XXI-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Din delegație fac parte tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Nicolae Ceaușescu și Leonte Răduțu.

Împreună cu membrii delegației a plecat la Moscova și ambasadorul Uniunii Sovietice la București, A. A. Episev.

La plecare, în gara Bâneasa, membrul delegației a fost con dus de tovarășii: Emil Bodnăraș, Petru Borilă, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioros, Constantin Pirvulescu, Dumitru Coliu, general colonel Leontin Sălăjan, Stefan Voltec, Ion Gh. Meurer, Ianos Fazekas, Vladimír Gheorghiu, Alexandru Birlădeanu, Atanase Joja, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, conducători ai organizațiilor obștești, activiști de partid și de stat.

Au fost de față membrii ambasadelor Uniunii Sovietice la București. (Agerpres)

Toți țărani muncitori din comuna Dorobanți au intrat în gospodăria colectivă

Pe adresa redacției a sosit, de la Dorobanți, o telegramă. În ea se semnalează faptul că în după amiază zilei de 23 ianuarie ultimii țărani întovărăști Matei Godo, Ștefan Hegedüs, Valentin Almasi, Andrei Fischer, Ștefan Kaşa, Iosif László și Pavel Kristof au făcut cereri de intrare în gospodăria colectivă. Numărul familiilor de colectivisti a sporit cu încă 280. Gospodăria colectivă din Dorobanți are acum 2200 ha.

Marea Adunare Națională s-a întrunit la 24 ianuarie în ședință jubiliară închinată Centenarului Unirii Țărilor Române.

Palatul Marii Adunări Naționale are un aspect sărbătoresc. În clădirea care există pe locul acestui palat, cu un veac în urmă, Adunarea Electivă a hotărât, sub preștența maselor populare, alegerea lui Alexandru Ion Cuza, alesul Moldovei și ca domitor al Țărilor Românești, constând în felul acesta constituția Statului Național Român.

În marele hol de marmură al palatului la loc de cinstire sunt busturile luptătorilor de frunte pentru cauza Unirii — Alexandru Ion Cuza și Mihail Kogălniceanu.

Închindu Marii Adunări Naționale, sub stema Republicii Populare Române, străjuită de drapele, sunt înscrise datele festive: 1859—1959.

Sint de față deputații Marii Adunări Naționale — reprezentanții claselor muncitore, ai țărănimii muncitore, ai inteligenției legate de popor, militari — domni urmași ai țărănimii pontaș, ai meseriașilor și ai cărturării luminaș, care, acum un secol, prin lupta lor, au înfăptuit actul istoric al Unirii Țărilor Române.

Ei exprimă volința fermă a poporului de a apăra cu strănsimea marile sale cuceriri obținute sub conducerea partidului, în lupta sa pentru eliberarea socială și adevărata independență națională a țării, de a-și consacra toute forțele luptei pentru victoria socialismului în scumpa noastră patrie.

In său sunt prezenti numeroși invitați: miniștri, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, delegați ai oamenilor muncii din fabrici și uzine, țărani muncitori, cameni de știință și cultură, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor oamenilor muncii, generali și ofițeri superiori, ziaristi români și corespondenți ai preselor străine.

In loja corporul diplomatic au luat loc tovarășii: Ion Gh. Maurer, Mihali Ralea, Anton Moisescu, Gheorghe Stoica și membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Tovarășul Constantin Pirvulescu,

membru al Biroului Politic al C.C.

al P.M.R., președintele Marii Adunări Naționale, care a prezentat sesiunile jubiliare.

Primit cu puternice aplauze, a luat apoi cuvîntul tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Românie.

Cuvințarea tovarășului Chivu Stoica a fost subliniată în repetate rînduri de puternice aplauze. Deputații și invitații au ovăționat în delung pentru Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care păstrează și duce mai departe cele mai bune tradiții de luptă ale poporului și conduce opera de construire a socialismului, pentru scumpa noastră patrie Republica Populară Română, întruchipare a viitorului.

(Continuare în pag. 3-a)

Sesiunea jubiliară a Marii Adunări Naționale închinată Centenarului Unirii Țărilor Române

surlor și năzuințelor scumpe ale marilor populații.

Au luat apoi cuvîntul deputații Florin Dănilache, circumscripția electorală Rahova, orașul București, Constantin Nistor, circumscripția electorală Negrești, regiunea Iași, Elisabeta Popa, circumscripția electorală Buzău, regiunea Galați, acelaș Andrei Oțetea, circumscripția electorală Zănești, regiunea Bacău, Vasile Trăpălariu, circumscripția electorală Bacău, regiunea Ciuj, scriitorul Kovács György, circumscripția electorală Cristuru Secuiesc, Reghin, Constantinescu-Iași, circumscripția electorală Bîrlad, regiunea Iași.

Tovarășul Constantin Pirvulescu a rostit apoi cuvîntul de închidere a sesiunii jubiliare a Marii Adunări Naționale închinată Centenarului Unirii Țărilor Române.

Sărbătorind astăzi în sesiunea jubiliară a Marii Adunări Naționale un veac de la înfăptuirea Unirii Țărilor Române, a spus tovarășul Constantin Pirvulescu, noi am adus primul recunoaștere noastră înaintașilor patrioți și poporului care au pus bazele Statului Național Român.

De fiecare dată, la 24 ianuarie, poporul român își va reaminti cu minune și dragoste de biruința celor猝ări și exploatați din anul 1859.

Idealurile pentru care a luptat în trecut poporul asuprul și exploataz, îndrumat de multe cete mai înalte ale vremii, au putut să înspătule numai de clasa muncitoare, în frunte cu partidul său marxist-leninist, care, preluând și continuând lupta eroică de veacuri, a dus poporul din victorie în victorie spre realizarea unor transformări uriașe, la care nici n-au putut via oprimați din vremea asuprile burghesio-maroști.

Centenarul Unirii Țărilor Române — marea sărbătoare de la 24 ianuarie — este pentru poporul nostru încă un prilej de intensificare a luptei pentru realizarea politicii înțelepte a Partidului Muncitoresc Român, pentru desfășurarea măreței opere de construire a socialismului.

Prin urmare, Marii Adunări Naționale — este pentru măreții săi înfrângători care au pus bazele Statului Național Român, se dință jubiliara a Marii Adunări Naționale a constituit totodată o puternică manifestare a hotărârii poporului nostru de a lupta strânsă unit, sub conducerea partidului nostru, desfășurarea măreței opere de construire a socialismului.

(Continuare în pag. 3-a)

Remorcarea trenurilor cu tonaj sporit — Inițiativa valoioasă a mecanicilor Depoului de locomotive Arad

Pentru descongestionarea Stației Arad și în același timp a reducerii ratalui vagonelor din marfă, organizarea de bază din cadrul Depoului de locomotive Arad a pornit inițiativa de a să remoreze trenurile cu tonaj sporit pe distanța Arad-Simeria. Acțiunea este pornită în cîstea ziua de 16 februarie. Cu această ocazie comuniștii din depoul care lucrează pe locomotive și au lăsat angajamentul de a remora trenurile cu o incărcătură de 1.700 tone în loc de 1.400—1.500 tone cît prevăd instrucțiunile de remorcare.

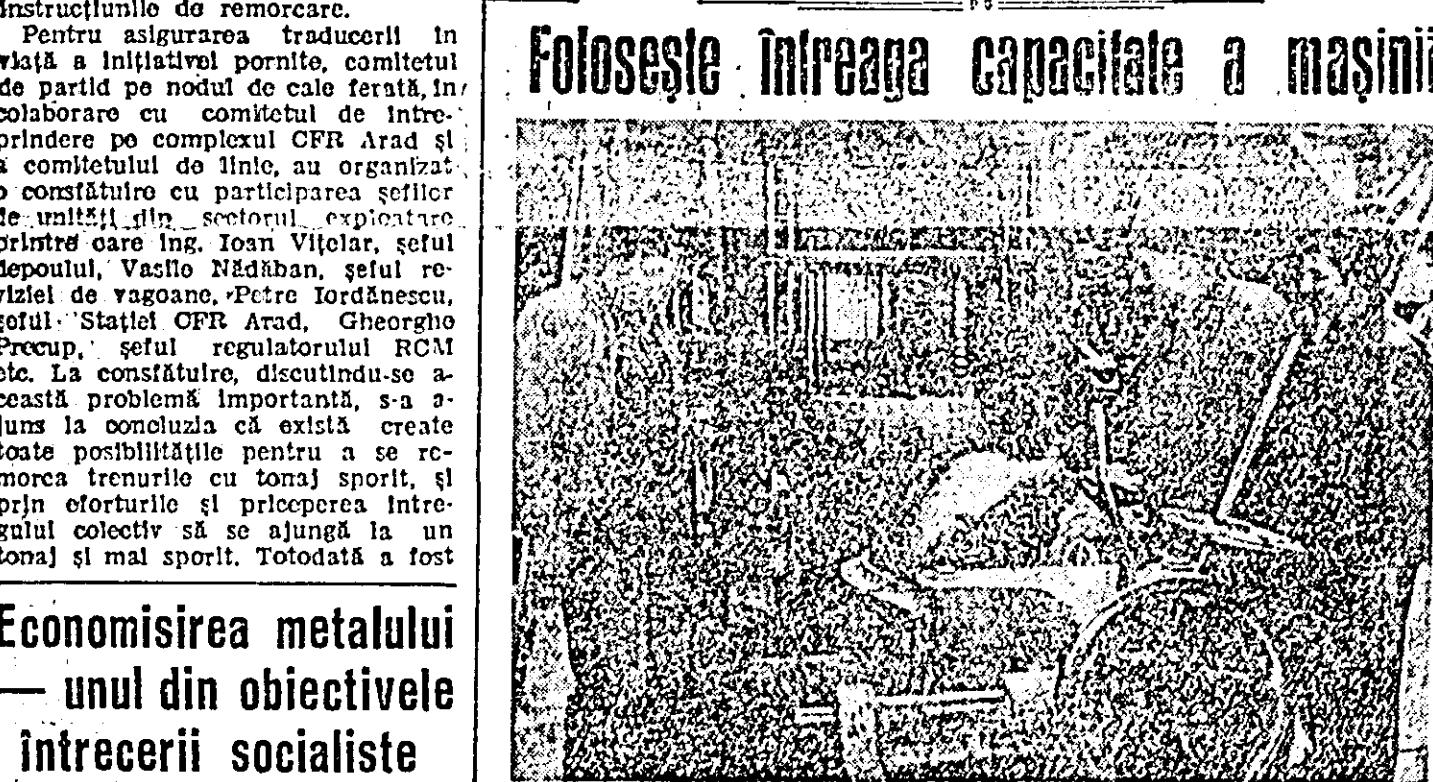
Pentru asigurarea traducerii în viață a inițiativelor pornite, comitetul de partid pe nodul de cale ferată, în colaborare cu comitetul de întreprindere pe complexul CFR Arad și a comitetului de linie, au organizat o constătuire cu participarea șefilor de unități din sectorul exploatare printre care ing. Ioan Vițelar, șeful depoului, Vasile Nădăban, șeful reparației de vagoane, Petre Iordănescu, șeful CFR Arad, Gheorghe Precup, șeful regulatorului RCM etc. La constătuire, discutindu-se această problemă importantă, s-a ajuns la concluzia că există create toate posibilitățile pentru a se remora trenurile cu tonaj sporit, și prin eforturi și preceperă întregul colectiv să se ajungă la un tonaj și mai sporit. Totodată a fost

Economisirea metalului — unul din obiectivele intrecerii sociale

Prin specificul ei „Gravura” este o întreprindere unde se confectioneză multe piese mici, începînd de la două grame. Cele mai mari produse ce se fac aici sunt cupole pentru premiera sportivilor. Acestea trebuie, nu înseamnă că aici nu se consumă metal, că nu se economisește metal. Din contră, colectivul de aici și preocupat chiar de inițiativa restenilor pentru economisirea fiecărui kilogram de metal. În alte întreprinderi se poate vorbi de tone de metal economisit, la „Gravura” — de zeci și sute de kilograme. Aici se ține o evidență precisă. Maiștrii, tehnicienii și îngrinderii sunt preocupați de a găsi mereu metode tot mai bune pentru economisirea metalului ferros și neferos, pentru întrebunțarea deșeurilor. Prin preocuparea colectivului întreprinderii s-au economisit în trimestrul IV al anului trecut, 40 kg tombac, 140 kg aluminiu (tabă și bandă), 150 kg bandă de otel laminat etc. în valoare de circa 3.500 lei. Făcînd un milie calcul în dâm seama că din aceste economii se pot confecționa 10.000 de diferoi insigne și 500 cupe. Economisile realizate au fost obținute printr-o mai rațională cirea a materialelor, prin reducerea rebuturilor și deșeurilor, confectionarea unor stante cu panoane multiple, recuperarea deșeurilor etc. Să dăm și cîteva exemple de buni gospodari în economisirea metalului. Muncitorul Iuliu Almasi, Ștefan Hohi, Iosif Ceh reușesc ca printre oraseni să crească rațională, cu ajutorul săblișorilor, să scoată cît mai puține deșeuri. Din deșeurile rămase după cirea se execută piele mică ca piele de legătură pentru cupe, tabile pentru inscripții la cupe și placete etc.

Este important de asemenea, faptul că prin preocuparea muncitorilor din secție se economisește cantitatea însemnată de otel carbon din import D. E.

(Continuare în pag. 3-a)

Gospodăria colectivă e superioară

După cum se știe, în ultimele zile s-a terminat colectivizarea agricolă în alte cîteva localități din ratalul nostru. Acest proces de adîncare transformări în viață satului a avut loc la Sineleani, Sofronea, Iratoș. La Iratoș, de plină, gospodăria colectivă numără acum 580 familii care convin că gospodăria colectivă este superioară întovărășirii agricole.

țărani muncitori întovărăști care au intrat în gospodăria colectivă se numără Ion Kurunczi, Ludovic Bene, Ioan Mitro și Uros Highișan. Colectivizarea agricolă în Iratoș dovedește că și țărani întovărăști din această localitate s-au convins că gospodăria colectivă este superioară întovărășirii agricole.

Zilele acestea, la gospodăria agricolă colectivă „I. Schimlzer” din Cruceanu, a avut loc adunarea generală a colectiviștilor. S-a discutat darea de seamă asupra activității gospodăriei pe anul ce a trecut, precum și alegerea noului consiliu de conducere.

Din darea de seamă, prezentată de Mihai Gantner președintele gospodăriei, a reieșit că gospodăria colectivă din Cruceanu înființată în anul 1952, cu un număr de 45 familii, care dețineau o suprafață de 202 ha și un fond de bază de 68.000 lei a devenit din an în an tot mai puternică. Spre deosebire de la Cruceanu, în urma constătuirii de la Constanța colectivii din Cruceanu în frunte cu comuniștii, au pus un accent mai mare pe dezvoltarea averii obștești, a sectorului zootehnic și au

căutat să aplică cu mai multă siguranță măsuri tehnico-organizatorice menite să ducă la întărirea și dezvoltarea gospodăriei. S-au construit și sint în construcție adăposturi pentru animale.

Cu tot timpul secesor din anul trecut, gospodăria a obținut 1.227 kg grădină în medie la ha, 1.750 kg porumb, 1.000 kg tutun, 1.215 kg orz, etc. În sectorul zootehnic s-a obținut 2.120 litri lapte de la flocăre vacă, 15,25 purcel de la o scroafă.

Din darea de seamă a reieșit că pe sufragiu de unde s-a dat mai mare atenție aplicării în mai bune condiții a măsurilor agrotehnicice, producția au fost mai bune. Astfel, în Ing. D. SUBA

(Continuare în pag. 3-a)

BILANȚ IRONIC

nici un animal de producție, în prezent, are un sector zootehnic în plină dezvoltare. Fondul de bază al gospodăriei a ajuns la sfîrșitul anului 1958 la 1.457.500 lei, crescând fa-

Adunarea generală a colectiviștilor din Cruceanu

tă de anul 1957 cu 588.980 lei, revenind o creștere de 45.000 lei la sfârșitul anului.

In urma constătuirii de la Constanța colectivii din Cruceanu în frunte cu comuniștii, au pus un accent mai mare pe dezvoltarea averii obștești, a sectorului zootehnic și au

căutat să aplică cu mai multă siguranță măsuri tehnico-organizatorice menite să ducă la întărirea și dezvoltarea gospodăriei. S-au construit și sint în construcție adăposturi pentru animale.

Cu tot timpul secesor din anul trecut, gospodăria a obținut 1.227 kg grădină în medie la ha, 1.750 kg porumb, 1.000 kg tutun, 1.215 kg orz, etc. În sectorul zootehnic s-a obținut 2.120 litri lapte de la flocăre vacă, 15,25 purcel de la o scroafă.

Din darea de seamă a reieșit că pe sufragiu de unde s-a dat mai mare atenție aplicării în mai bune condiții a măsurilor agrotehnicice, producția au fost mai bune. Astfel, în Ing. D. SUBA

(Continuare în pag. 3-a)

PREZIDIUL MARII ADUNĂRI NAȚIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

a emis la 23 ianuarie 1959 un decret pentru grațierea unor pedepse și încetarea procesului penal pentru unele infracțiuni

Conform Decretului sunt grațiate în întregime pedepsele privative de libertate pînă la 3 ani inclusiv, pronunțate de instanță pentru infracțiunile prevăzute de o serie de articole ale Codului Penal și Codului Justiției Militare.

De asemenea se grațiază în întregime pedepsele private de libertate, rămasă definitivă, pînă la 5 ani inclusiv pronunțate de instanțe, dacă la data publicării decretului, cel con-

damnat au vîrstă de 60 de ani sau mai mult, ori sunt femei gravide sau cu copii pînă la 3 ani, sau sint minori, cu excepția anumitor infracțiuni.

Pentru infracțiunile prevăzute de decret pentru care se hotără grațierea pedepselor, procesul penal nu va mai fi poruncit, iar dacă a fost poruncit, încetează.

(Agerpres)

PAGINA CULTURALĂ

In prezent, la Sîrba, locul de naștere a lui Ion Slavici, se lucrează la amenajarea unei case-muzeu,

in memoria cenușatului scriitor.

Ecrară sculptorului arădean Vitoel, pe care o vedești în clisărul nostru, și care înfățișează chipul lui Ion Slavici, va constitui o piesă din cele multe cu care va fi dotată casa-muzeu din Sîrba.

CUSCR

E-NNOPTASE Istrănenii minăcări și stăteau în odală mare de dormit, pregătindu-se de culcare. Nimeni nu vorbă, O tacere împreună și noilezace se întâmpină peste tot, se întâlnă ca o pînză nevizibilă înălțind lucherul, patuliu, ferestrele oblonioane de-nunerică, ușa, grinzile, tavani, și pe el toți, așa cum se întâmplă în casele părăsite sau într-aleea în care zace un mort și prezenta morțuului plutește peste tot, grecă, apăsătoare.

Măscările tuturor erau încote, obosite, govălinoice. Parcă so temeau să nu facă zgromot. Să nu tulboze cumva înălțindu-se și surd se-nțrează în măscările acelea: în privirile care se fură unele pe lîngă altele, strâns și reci și se ocoleau cu un fel de inversare, în mutenția aceea stăruitoare.

Lampa din tavan, cu gazul pe bătrînă, sărind înecat cu un sunet aproape omeneșu și pilpila pripit, gata să se stînga, mărlind parcă și mai mult tăceresă dimprejur. Fereastră părăsă cu niște ochi gol, plinări, amenințători și orbă.

Ileana se cădea în fundul casel pe un scaun, nemigănată, cu genunchii strinsi, cu coatele pe genunchi, cu față îngropată în palme și se pună înălțindu-se într-un punct fix, cu niște priviri care ardeau. Pără absorbită cu totul de ceea ce vedea cu acolo, în punctul acela nedelenit și făță ei frumosă și rumană de obicei, cu spinișoarele ridicătoare a veselă mîrare, era albă, împreună, usor străvezie. Nu mai semănă do loc cu fata aceea spălătoare și nebună după care întorceau fățuul capul la hore. Pe fata ei se citea acum pe lingă înălțindu-se și înfrângerea cu care și urmărea gîndurile, ceva strâns și dusănoasă, o hotărîtoare reacă, neîndupăcată.

Mama asternea patuliu. Era trasă în față; avea ocașa speriat și nesigur în gesturi, în priviri și chiar în felul cum își mișca buzele parcă să spună cova sau să își înălucească pilensul care-i gligă în gîță. Umbra înecat în colo-colo, prin casă, pară bulească, neștiind pe ce să pună mină; ori de cîte ori privesea la Ileană, trebă să se apucă de pat sau de marginea horionului, amețătită.

Lîngă pat, bătrînul Miron se dezbraca încrănuindu-și față și putinea minlos. Își scotea hainele cu niște mișcări încote, obosite, parcă l-ar fi datorat mînile, sau ar fi fost vîlăgit din căsătorie. Se urca apoi în pat și rămase intins cu față la perete, doar să vedeau numai spatele uscat, conța subțire și nerăcorită ca un vîrf și creștetul fugălit și sur.

Trințit pe pragul casel, Petre fusă cu versușună și se uită mirat și atent în toate părările, cu niște ochi trăgi, parcă și vrut să descoperă acel lucru aplăsător și neliniștit care plutea în aer. Săl descoptor și să-l arăte tuturor: „Ileană, Smaranda, uită-te de ce trebuie să vă feriți... Utile, astăzi nenorocirea noastră... și să arăte nenorocirea aceea care trebuia descoperită și întâmpinată din casă. Dar lucru acela era griu de vîzut și Petre se-nțristă și mal tare, strîngând într-o dinți capătul țigării și și mișca mînile pară să spargă înălțindu-se și să alunge amenințarea cuiărătă în aer.

Să de afară, vîntul și noaptea trîmitemeau într-o primă poră, prin găuri, neadesășeștește, zgîmoto usoare, înălțindu-se, cu hototuri securătoare de rîs, sau înălucoare și stîns, ca niște genete grele, aducind cînd cu niște voce omenești, cînd cu niște soñești, cu niște mișcări furiose.

După ce toți ai casel se culcă și se dornică, Ileană își aruncă o flanea pe umăr și leagă afară. Cercul tipă de lumini, prispașă părăsă și vîrful, o grădu spălă cu hîmă și toate niște și de departe. Era răcoroș și înălțindu-se copite, zgîmoto usoare, înălțindu-se, cu hototuri securătoare de rîs, sau înălucoare și stîns, ca niște genete grele, aducind cînd cu niște voce omenești, cînd cu niște soñești, cu niște mișcări furiose.

Înălțindu-se și mișca ochii prin oglindă, treșăroa la flecozgîmoto, gata să sărăcă și plecoare. La un moment dat un fluterat scurt spînsează înălțindu-se. Skri repește, își potrivă pără și flaneaua pe umăr și vîrful în grădină. Mîtrîță leș din umbra răchitelor și o lăua în brațe. Tremura din tot trupul și fățu-i frigea. Ileană nu-i lăsa să-să răsteze. Îl întrebă ce-a făcut. El ofă și privese să tremure mai tare. Tremura și-si mușca buzele, săpînținu și ou greu

De curind a apărut în librării românești „Cuscr” de înălțindu-se scriitor Alecu Ivan Ghilie. Mediul în care autorul își placează acțiunea este astăzi cu transformările în tumultuoase. Acțiunea se desfășoară în anul 1952, în satul Hîrtopale, și se concentrează în jurul înălțindu-se gospodăriile colective. E un moment crucial de maximă încordare în care oamenii se frântă real, se zbat să rupă cu proiectările, se autoanalizează, cumpănează avantajele noilor ordinuri, se cloacă și se înfruntă între ei pe principii economice și politice.

Prin spiritul ei practic, prin justa oglindire a frântărilor din lumea satelor, prin ancorarea saptelelor în cînd astăzi realitate, carteau lui Ghilie este incontestabil un mijloc eficace de educare a maselor în spiritul luptei partidului pentru colectivizarea agricolă.

Prin răsturnătă, din care răsăreau mil de stele înălțindu-se ca niște ace de argint, cum răsăre din artătura neagră trecătoare de gruă, primăvara. Fata lunii, palidă, mîstuită de tristețe, îl urmări cu lumină ei de vis pînă însoțește în marginea satului; acăi îl întoarcă deodată spatele și o luară de-a dreptul peste cîmp, în directia orașului.

Bine, Mîtrîță, aşteaptă-mă că vîlui și alegă spre casă și gîndescu și fata de lacrimi.

Păsări pe cerdase înecat să nu facă zgromot — toată casa era scufundată în întuneric, tăceră și somn și săbău și bîjându cu mînile pe lingă pereti, deschise ușa și intră în odală cea mare. Cîteva elice rămase înălțindu-se lingă prag, înălțindu-se, dreptă, tot așa cum se oprișe atunci cînd tătu-su,

Fragment din romanul cu același titlu de AL. I. GHILIE

aplecăt deasupra mesel, sub loane, își scria cererea de intrare în colectivă. În lumenă albastră a lunii, caro se cornea prin genunchi, cu și atunci, de sus, de sub grină, o fixă batăjoritor și se ochea de gheoță al stîntului Ilie. Un mînunchi de rază tremurătoare, printr-o grină și-l cădeau drept în față; ochii lui să vedeau bleu, scîntelau în întuneric, tîntindu-se pe loc și buzelu lui parcă să mișcă înălțindu-se înălțindu-se lingă prag, înălțindu-se, tot așa cum se întindea tara întreagă și necunoscutul.

Si îl mergeau cu încetinăță, dar nu purtau că le ar fi fost întărită teamă de neconoscut, ci pentru că lo venea peste măsură de gruă să se despartă, do locuri prin care treceau. Cu cînd se îndepărta mai mult, cu atât făcăroasă îl durează. Cu făcăroasă pasă venea să se opreasă și să se-întoarcă îndărât, să măcar să privescă înălțindu-se. Sîi, cînd ajunseră la marginea cimpului, unde se zdroea în fund de tot prima stradă luminată a orașului și de unde veneau mereu în valuri lărași și lărași, neîncetă, fluturările ascuțite și chemătoare ale locomotivelor, se oprîră și fără vole se uită înălțindu-se spre sat.

— Am ostenit, spuse Mîtrîță.

— Să sedem, spuse Mîtrîță. Iarbă era dulce la pipăit și răspindea răcoroș. Cînd o rupește troseană ușor și pe degete răminea un suc aromatic și lipicioasă. Ileană se întindea pe spate, se lungi și și culca făță în iarbă. Mîtrîță înginunchioa lingă ea, îl lăua capul în mîni și fără o vorbă începu să îl legănește.

Nu mai era deosebit el doar în mijlocul cîmpului și dorința care creștează din pînă în mare și grea ca pînă-

cuprindeă altă Muñtenia cît și Moldova și chiar Transilvania. Cercelind cu atenție documentele expuse, vedem cum masele încep să treacă din stîră ideile referitoare la unire. Fiind așezate într-o înălțindu-se logică, pieșele expoziției răsușesc să formeze vizitatorului o imagine bine conținută a condițiilor economice, politice și sociale în care s-a pre-gădit și înălțindu-se Unirea.

Prințul părăsii al expoziției cînd copile după acțele originale înălțindu-se avîntul dezvoltării economice Tărilor Române după pacea de la Adrianopol, cînd comerțul și mestesugurile iau un avînt deosebit. Tot cînd găsim expuse copile după primele acțiuni în care se vorbește pentru prima dată de ideea unirii, documente datind încă din timpul lui Tudor Vladimirescu, recunoscut în istorie ca primul exponent al naționalelor maselor spre unitatea națională.

Păstrind cronologia istorică a etapelor de pregătire a Unirii, expoziția înălțindu-se apoi pătrundează tot mai adincă în masa a ideii unirii prin intermediul publicațiilor și tipăriturilor vremii. Putem face cunoștință cu publicații ca „Pruncul Român” editat în 1848 de C. Boliac, „Dacia literară” editată de M. Kogălniceanu, „România literară” a lui V. Alecsandri și altele în articolele căror numele de România

O nouă carte a scriitorului V. Em. GALAN

„De la potop încoaco“

Autorul apreciatului roman „Bărbăgan” a dăruit recent editorilor carte de nuvelă și schiță „De la potop încoaco“.

Scrie cu vîrvă și strălucire stilistică, nuvelele și schițele din volumul „De la potop încoaco“ întrăgesc profili unui prozator care investigă cu mijloace variate și pline de originalitate realitatea complexă a zilelor noastre.

Povestitor sobru, creator de atmosferă în povestirea „La Răzăi“, V. Em. Galan se dovedește în nuvela „A cincea roată la căruță“, sau în schița „Alegorii“ un priocpit creator de portrete satirice.

„De la potop încoaco“ este o carte cu pagini de proză viguroasă, cu personaje bine conturate. Prietenii lui Anton Filip vor numără, desigur, do act înălțindu-se printre personajele preferate și pe Ion Dohotaru, tractoristul comunist de la Vadu Vechi și pe șeful Stan Chirilea. Creatorul lor, V. Em. Galan î-a înregistrat cu calitatea care le dă dreptul să fie socotiti printre eroi interesați ai literaturii noastre noi.

Filme documentare consacrate frumuseștilor patriei noastre

Regizorii și operatorii studioului „Alexandru Sahia“ vor realiza anul acesta noi filme documentare inspirate din viața nouă și frumuseștile patriei noastre.

De curind a fost terminat filmul documentar în culori „Prin Carpații Răsăriteni“, în care regizorul Ervin Szekler și operatorul Gheorghe Herschdörfer înălțindu-se din frumuseștile și bogățiile neaseminate ale acestor munți.

Înălțindu-se, în zare, se întrează lumenile orașului, becurile scîntind bogat la regim, pe deasupra că un abur ridică deasupra dealului de la prefectură și mai jos, în vale, drept în satul Ier. Hîrtind slab, cîteva becuri de la gară. În lînășea noipii să auzaună pînă de departe fluturările prolungă și repetă atunci locuitorii și se întoarcă înălțindu-se la cîmp, înălțindu-se și se-întoarcă înălțindu-se, sănătatea și speranța. Dîncolo de lumenile aceleia fluturătoare, dîncolo de găsișul acela chemător, se întâlnesc orașe mari, satul, fabrici, uzine, cîmpuri, și munti, și ape, și grădini, și case... și înălțindu-se tara întreagă și necunoscutul.

Înălțindu-se, în cîmp, înălțindu-se și se-întoarcă înălțindu-se, sănătatea și speranța. Dîncolo de lumenile acelora, se întâlnesc orașe mari, satul, fabrici, uzine, cîmpuri, și munti, și ape, și grădini, și case... și înălțindu-se tara întreagă și necunoscutul.

Un alt film documentar în culori, pe care il realizează regizorul Paul Cojocaru și operatorul Nelu Liviu, este consacrat sărbătorilor Centenarului mărcii postale românești.

Tot anul acesta va fi terminată coproducția româno-sovietică în culori „Pe drumurile României“, în care lăzărează O. B. Podgorețkaja și Mirel Ilieș. Filmul prezintă marile succese obținute de jara noastră pe drumul construirii socialismului.

Deputatul clăcașilor

Pe covoarele turcești, în săla cu policanare și oglinzi

A intrat un om:

Mînile lui miroseau a pămînt și a zăpadă.

Ochii lui aveau căldura tarinii

In care doarme sămîntă,

Pe un perete sta rugărit un vultur cu o cruce în cloc.

Pe altul o semilună veche, galbenă,

Omul cu suman a pășit cuvînțios

Printre boieri cu găbea,

Printre boieri cu redingotă

Și vorbit.

Pereții cu oglinzi și Divanul

Înălțindu-se asemenea glas;

Durerea umorilor frinji sub povara sacilor

Ce nu sunt ai lor,

Mînile rănite de seceră

Tăind grinele pentru altii,

Ustarimea pielei crăpată de bie,

Tusea ofitică, ochii sticioși ai pelagrolor,

Sculpatul pe față pămîntie a robului,

Talpa apăsată pe înălțindu-se robul.

In glasul lui răsună o nefrîntă putere,

O nădejde curată ca lacrimă

Și glasul cerea unirea cu frații,

Unirea care face putere,

Mînile de frați strinse alături,

Bolerii cu îșile se înecau de teamă,

Bolerii cu redingotă faceau socoteală,

Pe perete lucea o semilună învecinată

Și ca un ecou la glasul omului

Se auzeau păsări sunând pe podurile de lemn

Păsări sunând ca valurile mării

Remorcarea frenurilor cui tonaj sporit

(Urmare din pag. 1)

cipală sarcină a acestel echipi complexe este regherea ca aceste trenuri să fie compuse cu două ore înainte de plecare stabilită în graficul de circulație.

-

CU TOATE FORTELE SPRE COMUNISM!

Popoarele sovietice, popoarele celor care construiesc socialismul, întreaga omenire progresată împlină cu un deosebit entuziasm Congresul al XXI-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, deoarece acest congres marchează biruința de importanță istorică mondială obținute în a șasea parte a lumii în ascensiunea spre comunism. În Uniunea Sovietică, clasa muncitoare, țărânește cohoznică, intelectualitatea au dezvoltat pe larg și și-au dat adesea la tezele raportului torăzului N. S. Hrușciov în legătură cu efortele de control ale dezvoltării economice naționale a U.R.S.S. pe anii 1959-1965. Dezbaterea asupra planului septenital nu scos în evidență întrucât unitatea dintre Partidul Comunist și popoarele sovietice, hotărârea lor de a păși înainte spre victoria comunismului.

ACUM, CONSTRUIREA COMUNISMULUI NU MAI ESTE UN VIS INDEPARTAT AL UNOR VIZIONARI SI FILOZOFI CI O REALITATE VIE, APROPIATA, PE CARE O CONSTRUIESTE INTREGUL POPOR SOVIETIC SURI CONDUCEREA P.C.U.S. Planul septenital pe care îl va dezbată Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. este un plan de construire a bazei tehnico-materiale a comunismului, de întărire continuă a economiei sovietice și dovezind genul omului sovietic, mulți în S.U.A. și în celelalte țări atlantice au început să strige disperați că acum capitalismul a pierdut definitiv cursa. Nu mai departe decât acum un deceniu, anumiți politicieni occidentali prezentau că Uniunea Sovietică se pronunță pentru interzicerea armelor atomice, și după eliberația anilor și a armelor hidrogen, pentru că S.U.A. ar detine monopolul asupra producătorilor; astăzi, acest monopol nu numai că nu mai există, dar se spune că S.U.A. au rămas mult în urmă în ce privește dezvoltarea rachetelor intercontinentale, dar Uniunea Sovietică se situează mai departe pe aceeași poziție principală, conform cu politica leninistă de coexistență pacifică, cerând interzicerea armelor de distrugere în masă. Întreaga omenire sărbatoare de pace admînă și sprință acțiunea Uniunii Sovietice și Finlanda se află în Nord, totuși în relațiile dintre țările noastre se poate menține o temperatură caldă favorabilă.